

slaget, som det var, blot med ganske smaa Ændringer. Jeg tillod mig før at udtale, at jeg vilde være tilfreds med den Sum, som den ærede Minister havde sat for hvert Individ, men derimod fandt det rigtigt at gaa højere, hvor der var mange Indbyggere i Kommunen, end den fastsatte Sum. Jeg indser ikke, at Princippet i Forslaget paa nogen som helst Maade bliver forrykket derved. Princippet i dette Forslag er jo, at Sogneraadsformændene skulle have en større Løn, fordi de have faaet et større Arbejde end hidtil, og det er jo selvfølgelig, at jo større Kommunen er, desto større er Arbejdet. Jeg tror derfor, at [det, hvis] man vil være retfærdig over for de forskellige Sogneraadsformænd og behandle dem ens alle Vegne, vil være rigtigt at gaa lidt højere med Maksimumsummen, fordi Arbejdet er langt større i de større Kommuner, særlig, som det før blev bemærket, efter alt det meget Skrivi, der er kommet til. Jeg vil ingenlunde være med til at standse Loven, og jeg indrømmer, at det er langt bedre at faa den, som den er, end slet intet at faa; men jeg kan ikke se andet, end at Princippet i Lovforslaget er, at Sogneraadsformanden skal have forhøjet Betaling, fordi Arbejdet er forøget, og at denne Forhøjelse skal finde Sted efter Kommunens Størrelse, og i Fald det kan strække til, til 30 Øre pr. Individ.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds Ordet.

Piper: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalte, at det Vederlag, der for Tiden ydes til de forskellige kommunale Tillidsmænd, saasom Vandsynsmænd, Boniteringsmænd o. s. v., sikkert var saa tidssvarende, at det fuldstændig var tilstrækkeligt. Jeg tror nok, at det som Regel ikke er mere end Befordringsudgiften. To Kroner for en saadan Forretning bliver ikke meget, særlig hvis man er tvungen til at køre en Milsvej og sætte Hesten ind; muligvis er det en Forretning, der varer mange Timer, og saa skal man have noget at spise. Jeg skal henvise til de ny Vurderingsmænd paa Landet i Henhold til Loven om Ejendomsskyld. De faa 4 Kr. daglig, medens Vurderingsmændene i København faa et Vederlag, der er fastsat af Ministeren, og fastsat ganske anderledes rundeligt, saa vidt jeg ved 1 Kr. for hver Ejendom, de

taksere. Taksationsmændene ude paa Landet have et ganske anderledes besværligt og vidtløftigt Arbejde med at gaa fra Ejendom til Ejendom og se de mange Papirer igennem, som høre til disse meget forskellige og uensartede Ejendomme, de ere langt vanskeligere at taksere end de københavnske. Disse ere jo saa at sige alle skaarne over en Læst. Hvis man ikke opfattede denne Bestilling som et kommunalt Tillidshverv, vilde jeg kalde Vederlaget derfor aldeles skandaløst. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Formanden i de store Kommuner behøvede intet Vederlag, thi han havde lønnet Medhjælp, som udførte alt Arbejdet, og behøvede selv kun at skrive under. Det ærede Medlem maa have et meget ringe Begreb om, hvad Arbejde der paahviler Formanden i de store Kommuner, selv om han har al mulig Medhjælp, en Medhjælp, der kan løbe stærkt op mod 1 Kr. pr. Individ og i adskillige Kommuner maaske endog overstige dette.

Formanden: Det ærede Medlem fik Ordet for en kort Bemærkning.

Piper: Jeg er ogsaa straks færdig. Det ærede Medlem udtalte sig mod at dele Arbejdet. Jeg tror, det vilde være i god Overensstemmelse med, hvad der finder Sted i alle andre Virksomheder. Det er ret unaturligt at samle det hele paa een Haand og saa lønne denne Mand som Formand, Kasserer og Sekretær. Naar Arbejdet i en eller anden Virksomhed bliver saa stort, at det faar nogen Betydning, søger man netop at dele disse Funktioner paa forskellige Hænder. Det vilde jeg finde langt naturligere end den Vej, der her er foreslaet. Men skal man endelig gaa den Vej, saa lad os være klar over, at vi gaa til en Lønning, og saa maa vi gaa til en Lønning af kommunale Tillidshverv over hele Linien.

P. Madsen: Der er af forskellige ærede Medlemmer talt om at forhøje Maksimumbeløbet. Jeg vil gerne henstille, at vi helt stryge Maksimumbestemmelsen, thi den have vi hidtil haft Vanskeligheder — jeg kan godt sige Besvær — med i Amtsraadet og ønsket, at den ikke stod der. Hvis den blev strøget, og der kun stod 30 Øre pr. Individ, kunde man faa en Sum, eftersom Kommunen er stor til og formentlig ogsaa i nogen Maade, som Arbejdet er stort til. Jeg tror, at det var langt bedre end nu at forhøje